

2578

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

H ä s t e n .

När stoet varit med häst, men var svår att
få dräktig, skulle det gå mellan delarna av en skild årrärra.

2578

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVers ur Majvisan.

Så äro vi alla rotade dränga

Maj du var välkommen

Så skide vi i era pänga

och gläd oss Gud för en så ljuvlig sommar.

2578

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

V e r s   u r   M a j v i s a n .

Så stå vi ve er vide vägg

maj är välkommen

Så skide vi i ere egg

och gläd oss Gud förven så ljuvlig sommar

2578

LUNDUNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVOrtöj.

Lide skitöi go med smagar änte illa.

2578

5
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När det var böst och otrevligt kom Gyllenstjärna
opp ur "kröftan" (kryptan i Skurups kyrka) och satte sig i sitt
ekipage och for opp till Svaneholm. Två svarta hundar med glödande
ögon sprungo före vagnen och alla som mötte vagnen "de ble sjuga".
På Svaneholm öppnades alla dörrar för honom. Alla ljus släcktes,
och man kunde höra honom vandra genom salarna, men efter en stund
for han iväg till sin grav igen.

Men Herr Malte (Malte Klov tillträdde Skurups past-
orat 1711) försatte sig att göra slut på de ~~dä~~ där. Han hade "gåd i
den svarta skolan" och kunde läsa bibeln baklänges.

En natt när de va böst igen sto han ve altaret, å då
mana han ner Gyllenstjärna och sen den dagen kom han inte längre
än till väggen och ~~dä~~ står han och "stör si" och kan inte komma
vidare.

2578

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Prästgårdspigan i Skurup hade sett något vitt oppe i ett träd på kyrkogården vid flera tillfällen. Hon tala om det för Herr Malte (presten) och han kom dit med svartkonstboken och sade: "Enten ~~du~~ est en menniska eller *Ande* så si hum ~~de~~ e !"

Det knakade i trädgrenen. Det var prestens dräng som hade klättrat opp där och tagit ett lakak över sig för att skrämma pigan. Han vågade icke säga något när han så prästafar.

Prästen frågade för andra gången.

Då brast trädgrenen, men drängen teg.

Prästen frågade för tredje gången: "I

Guss navn, men då sjonk bjälken. Drängen hade kommit ner i joren så att blott huvudet syntes. Men ^{di} dro han fare po si, å börja greda:

"Men faer de e jo ja."

2578

7

Men nu kunde prästen inte göra något

och han dängde te drängen me boken så han sjonk.

Men en gång då vi grava på korkegåren

träffte vi po en gren å hade vi gravat litta ti så hade vi nock

träffat en.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV